

TANÁRI
KEREKASZTAL

Jgy tanítom...

**INNOVATÍV MÓDSZERTANI
MEGOLDÁSOK**

**A FIATALOK TÁRSADALMI SZEREPEKRE
VALÓ FELKÉSZÍTÉSÉBEN**

III. KÖTET

TARTALOMJEGYZÉK

TARTALOMJEGYZÉK	4
SZERKESZTŐI ELŐSZÓ.....	5
1. AZ ÁLLAMPOLGÁRI KÖZÖSSÉGI ÉS FOGYASZTÓI MENTALITÁSKULTÚRA FORMÁLÁSA.....	11
1.1. VIRÁGOS ERZSÉBET: „VIN CITY” ÉS „VALAMI AMERIKA” PROJEKTRNAPOK	12
1.2. FERENC ÉVA: BEVEZETŐ AZ EMBERI JOGOK TANÍTÁSÁBA.....	36
1.3. RAMASZ VANDA: Z GENERÁCIÓ A GRUNDON.....	62
1.4. KOR ERIKA: GAZDASÁGI TUDATOSSÁGRA NEVELÉS.....	102
2. KISEBBSÉGEKBŐL ÁLLÓ TÁRSADALOM.....	123
2.1. DÉNESNÉ SZAK ANDREA: M(M)ÁV PROJEKT - EGY VIRTUÁLIS UTAZÁS AZ ÉN VILÁGÁBÓL MÁSOK MEGISMERÉSE FELÉ.....	124
2.2. PERJÉSNÉ KISS RITA: GAZDAGOK ÉS SZEGÉNYEK, AVAGY SZERENCSES-E A SZEREPCSERE?..	160
2.3. UHLÁR KAROLA: „VALÓDI ESÉLYT ADJ!”	187
2.4. SZABÓNÉ KREBSZ MELINDA: AZ INTEGRÁCIÓ MEGISMERÉSE AZ ALSÓ TAGOZATBAN.....	210
3. ÉLŐ BOLYGÓ.....	241
3.1. SÁRKÖZINÉ ZUBERECZ KLÁRA: A VIRTUÁLIS VÍZ NYOMÁBAN.....	242
3.2. DR. TÓTH ANNA: FELELŐSSÉG HETE ISKOLAI PROJEKTHÉT A KÖRNYEZETVÉDELEM JEGYÉBEN	263
3.3. FILEP OTÍLIA: GLOBÁLIS CÉLOK A FENNTARTHATÓ FEJLŐDÉSÉRT	283
3.4. SZEGEDI LÁSZLÓ: KÉK TÚRA A ZEMPLÉNBEN	300
4. KREATÍV KOMMUNIKÁCIÓ.....	328
4.1. DR. LACZKÓ MÁRIA: A NYELVI ILLEMTAN ÉS A TÁRSALGÁS SZABÁLYAINAK TUDATOSÍTÁSA A TÁRSALGÁSI STÍLUSRÉTEG KERETEIN BELÜL	329
4.2. FODOR ÉVA: KÉZFOGÁS – EGY ÚJSÁG SZÜLETÉSE AZ ELFOGADÁSÉRT	356
4.3. SIMONNÉ SZRNKA ZSUZSANNA JUDIT: KOMMUNIKÁCIÓRÓL ERKÖLCSTAN ÓRÁN.....	379
4.4. LUDÁNYINÉ PRÉM JUDIT: OKTÓBER 23-I ÜNNEPSÉG A TANULÓK ÖNÁLLÓ ALKOTÁSÁRA ALAPOZVA	390
4.5. FÜLÖP ILONA: KISISKOLÁS GYERMEKEK TELJESÍTMÉNY-SZORONGÁSÁNAK CSÖKKENTÉSE... 401	
SZERZŐINK	422

4.4. LUDÁNYINÉ PRÉM JUDIT: OKTÓBER 23-I ÜNNEPSÉG A TANULÓK ÖNÁLLÓ ALKOTÁSÁRA ALAPOZVA

REZÜMÉ

A projekt célja az 1956. október 23-i forradalomról megemlékező iskolai ünnepség létrehozása. Különlegessége a műsorban szereplő gyerekek bevonása a műsor megalkotásába. Munkamódszerünk a következő volt: az iskolai tehetségkutató versenyen feltűnt tanulókat felkértem, majd az alapkoncepciót tisztázva szabad kezet adtam a produkció létrehozására. A félkész produkciókat közösen fejlesztettük tovább, tanár és diákok egymást inspirálva. A szabadságról akartunk szólni iskolánk 800 polgárának, és úgy éreztük, csak úgy lehetünk hitelesek és meggyőzőek, ha gondolkodásunkat és közös munkánkat a szabadság jellemzi. A munkafolyamat közben megértettük, hogy ez a módszer az összetartozás élményét adja, az alkotó felelősségét érezteti meg a fiatal művészekkel, egy általunk át nem élt korszak tanulságait mélyíti el, és a művészet, a formabontó előadás eszközeivel vitára ösztönzi a nézőket.

CÉLCSOPORT

Az ünnepi műsorok célcsoportját szűkebb és tágabb értelemben vizsgálhatjuk: a műsor ugyanis közel 800 középiskolás tanulónak és 55-60 tanárnak szól, őket kell meggyőzni, elvarázsolni, az ünnep hangulatához méltó tartalmat kell közvetíteni feléjük. Az a csapat, amelyik évről évre bevállalja ezt a feladatot, hosszú heteket tölt a próbával, tehát a műsor tartalma mélyebben érinti őket. A próbafolyamatot megkönnyíti, ha egy osztály tagjai alkotják a műsor előadóit, de mi most más szervező elvet követtünk. Mivel a műsor a gyerekek önálló munkájára épül, ezért tehetséges előadókat kértünk fel, akiket már láttunk az iskolai tehetségkutató műsorban.

A PROJEKT HELYE A NAT-BAN

Egy színpadi előadás már magában is nagyon sokoldalú képességfejlesztést tesz lehetővé, de a NAT-ot áttanulmányozva hamar kiderül, hogy projektünk számos ponton harmonizál a Nemzeti Alaptanterv célkitűzéseivel, így az anyanyelvi kommunikációban a megszólalás felelősségét és minőségét követeli, az állampolgári kompetenciában a nemzeti történelem tanulmányozásán keresztül a demokrácia megélését teszi lehetővé.

Mivel műsorkészítésről van szó, a tervekészítés, a kreativitás, valamint az együttműködés a kezdeményezőképeség és vállalkozói kompetenciát erősítette. A művészi önkifejezés és a kulturális életben való részvétel révén gazdagodott a résztvevők önismerete, emberi kapcsolatrendszere. A tanulás új útjait jártuk az irodalom és a történelem műveltségi területein. A közösség erejével, vitáival, tudatosan vállalt közös felelősséggel művészi produktumot hoztunk létre.

A projekt leírása

Iskolánk 800 tanulója számára a két nagy nemzeti ünnep a művelődési házban lejátszódó színpadi előadás, amit egy magyartanár és/vagy történelemtanár kolléga vezetésével egy osztály vagy egy válogatott tanulócsoport valósít meg. Több ilyen műsort készítettem már, de idén úgy vállaltam el a feladatot, hogy már előzetes elképzelésem volt szeptember elején.

A műsort az iskola tehetségkutató versenyein felfedezett tanulóira álmodtam meg. A műsort arra építettem, hogy az eddigi műsoraimmal szemben nem a tényközlést helyezem az előtérbe, hanem a diktatúra és a forradalom életérzésének átadását a művészet eszközeivel.

A projekt legnagyobb értékét az adja, hogy a műsor üzenetét rejtő táncok és szövegek megalkotásának lehetőségét a gyerekek kezébe adtam.

Egy jelenet a formabontó műsorból

Iskolánk a tornaljai gimnáziummal több éves kapcsolatot tartott fenn, és a Rákóczi Szövetség révén többször kijutottunk az ottani magyarok által szervezett március 15-i ünnepségre, ahol 10-15 percet kaptunk a helyiek forradalomra emlékező műsorából. Az általam szerkesztett műsor után értettem meg ott, a Felvidéken, hogy milyen nagy különbség van a mi és a határon túliak nemzeti ünnepei között. Mi ugyanis a műsoraink végére gyakorta behódolunk a történelem sodrásának: a forradalom elbukik, a hősokeket meggyászoljuk. A tornaljaiak elmondták nekem, hogy az ő műsoraik központjában a forradalom dicsősége és csodája áll – ők azért jönnek erre az ünnepségre, hogy ebből az egykor volt erőből merítsenek. Ezt tartottam szem előtt, amikor a szereplőknek elmondtam: a forradalom leveréséig nem jutunk el. A szabadság mint létforma, az elnyomás tarthatatlansága a fő témánk. A mondanivalónk másik fontos eleme a mai kor felé sugárzott mondanivaló. Abból indultunk ki, hogy miért is ünnepezzük ezeket a régi eseményeket minden évben. Mit is mondhat egy mai Facebook-használó, Z-generációs fiatalnak a diktatúra fogalma?

Az alapkonceptió megbeszélése után, szeptember közepén minden résztvevő önálló munkába fogott, majd a projekt egy pontján, október elején megkezdődtek a közös megbeszélések, a táncok begyakorlása. Az alapötlet fő tartópillére két tánc volt: az egyik a diktatúra, az elnyomás, a másik a forradalom hangulatát hivatott tükrözni. A két táncos lány személyiségéhez pontosan ez a felosztás illett, így a koreográfia megalkotása számukra könnyen ment. Fiúkat szerveztem mögéjük (a saját osztályom tánctudással nem rendelkező 14 tagját), és így a lányok mondanivalóját egy homogén csoporttal tudtuk még kifejezőbbé tenni. Az első próbákon a fő mozgásokat együtt találtuk ki – az elején még az én elgondolásom irányította a munkát, aztán megtörtént az, ami minden résztvevőnél bekövetkezett: a gyerekek elkezdtek teljes szívvel alkotni. Az általam ajánlott zenéket a lányok udvariasan visszautasították, és felajánlották a saját maguk által választottakat. Megértettem, hogy ők „szakértő füllel” választottak, így ritmusban és stílusban megfelelő zenére kezdtük a munkát. Több hétig gyakorolt együtt a csapat, a lányok is segítették egymást szakmai tanácsokkal.

A táncok közötti részeket a szavak erejének áldoztuk: egy lányt és két fiút kértem fel, hogy saját gondolataikat modern kifejezési formákba, slam poetrybe és rapbe fogalmazzák bele. Az első megbeszélésen körvonalaztam azt az alapélményt, ami szövegeket a műsor ívére beillesztik majd. A gyerekek nagyon gyorsan egymásra hangolódtak, a két nagyobb (12. és 13. osztályosok) egyedül fogalmaztak, de a legfiatalabb (10. o.) sok segítségre szorult. Ő hamar rájött, hogy a nem tud semmit az 50-es évek Magyarorszájáról, hiszen még nem tanulták ezt a korszakot. Természetesen azt javasoltuk neki, hogy beszélgetéseink után tájékozódjon filmekből, internetről is. A közös beszélgetések, a sorok közös értelmezése, a mondanivaló pontosítása rendkívül inspiráló volt mindannyiunk számára. Szinte tapintható volt, ahogyan nőtt a gyerekekben a vágy, hogy megismerjék azt a kort, amelyet személyesen nem ismerhettek. Különösen érdekes egybeesést találtunk: Norbi nagypapája 1940-ben született, így tehát 16 éves volt a forradalom idején, pontosan annyi, mint Norbi most. Nagyon sokat beszélgettünk arról, hogy mennyi esélyünk van arra, hogy a közönségünk megérti a szerzők gondolatait. A slam könnyebben érthető, hiszen lassabb előadásmódot feltételez, míg a rap esetében a ritmus dominál. A folyamat végére mindannyiunk számára kiderült, az eltérő személyiségű költők mennyire másképpen gondolkodnak. Ezt a sokszínűséget a legjobban az utolsó szövegben értük utol. Azt kértem tőlük ugyanis, hogy a műsort záró Szózatot is új felfogásban adják elő. Azt

éreztek ugyanis, hogy a klasszikus, 19. századi zene nem illik a műsor végére. Így az volt a feladat, hogy fogalmazzák meg, mit mond a Szózat egy mai fiatalnak: hangozzanak el a Szózat eredeti sorai az ő gondolataikkal együtt. A szövegek folyamatosan alakultak a napok során, jóváhagyott változatok törölődtek, az előadás előtti pillanatokban még két sor belekerült, és az ifjú művészek sok időt töltöttek azzal, hogy memorizálják a szövegeiket. Azt éreztük, hogy saját gondolataik interpretálása nagy feszültséget okoz számukra. Folyamatosan igényelték a visszajelzést.

Kicsit később csatlakoztak hozzánk az énekes lányok: a két lány gyakran fellép az énekekkel, de azt szokták meg, hogy a tanár adja a feladatot, amelynek formálásába ők nem szólhatnak bele. Ezért több nap telt el a dalválasztással, a problémák leküzdésével. Végül több dal után megegyeztünk egy Koncz Zsuzsa-számban. Így ők nem saját gondolataikat tolmácsolták. Ez a kései csatlakozás végig érezhető volt, bár a műsorelőadása idején már aktívan alakították a produkciójukat. Azt szerettük volna elérni, hogy a műsornak azon a pontján, amikor a forradalom kitörését várjuk, elég hatásosan tudják a dacot, a megalkuvás eldobását érzékeltetni.

Különleges élmény volt egy tizedikes fiú bevonása: magyar tanárnője fedezte fel különleges tehetségét. Ezért felkértem, hogy írjon az ünnepről, a szabadságról. Segítségül Orbán Ottó A föltámadásról jelentjük című versét adtam a kezébe. Marci hamar megírta a szöveget, de amikor arra kértem, hogy a színpadon is tolmácsolja a gondolatait, gondolkodási időt kért, majd lemondta szereplést. Ezért felkértem az osztályomból egy fiút, aki nagyon szívesen és oldottan adta elő Marci gondolatait. Ezekhez a mondatokhoz olyan vizuális élményt terveztünk, amely a műsor alapgondolatát erősíti fel: 56-os fiatalok képeit vetítettük a háttérben, párhuzamot vonva a nézőtérben ülő fiatalok és a pesti srácok között: hogyan döntenél TE így fiatalon?

A műsor végére pedig egy nagyon formabontó aktivitást terveztünk: megkértük a nézőinket, hogy a narrátor záró szövege alatt mobiltelefonjaik lámpáinak bekapcsolásával (hiszen gyertyát nem gyűjthetünk) emlékezzünk a forradalom hőseire.

A tanári szervezés munkájában nem maradtam magamra: kolléganőm óriási segítség volt az alkotásban és a szervezésben.

A próbák alatt sok, élményként megélt tapasztalás vált fontossá: mindenki szívesen jött próbálni, attól függetlenül, hogy tanóráról kértem el vagy benn kellett maradni tanítás után; a sok próba és egyéb kötelezettségeink ellenére sem éreztünk fáradtságot; mindenki egészséges becsvágyat érzett, hogy még tökéletesebbé tegye a műsor rá eső részét, szívesen adtunk egymásnak tanácsokat. A barátságok tovább mélyültek, az ismeretségekből barátságok lettek. Mire a műsor valóságos időpontja elkövetkezett, egy összeforrott csapat izgult a színpadon. Különös tapasztalat volt, hogy az egyik háttértáncos a legutolsó főpróbán izgatottan jött hozzám, hogy az egyik bepróbált mozdulat nem illik a zenéhez. Majd rövid szervezés után kivették a mozgássorból az említett elemet. Ez számomra azt bizonyította, hogy milyen elhivatottak lettek a gyerekek. Nagyon fegyelmezettek voltak a próbán, ami nem akadályozta meg őket abban, hogy próbák után ne bohóckodjanak.

A tanár feladata az ilyen típusú projekteknél a facilitátor szerepével azonosítható a legjobban. Ahogyan Carl Rogers írja „*A tanulás szabadsága*” című könyvében: „Mindig felejtethetetlenül izgalmas élmény volt, amikor segítséggel egy csoportból a tanulók közössége jött létre:

felszabadult a résztvevők kíváncsisága, kibontakozott az érdeklődésük, szabadon szárnyalt a kutatási kedvük – éreztük, hogy minden a változás folyamatában van. Az ilyen kapcsolatokban alakulnak ki az igazi tanulók, a kreatív tudósok... A fejlesztés szükséges és talán elégséges feltétele három attitűd jellegű tényező: a hitelesség, az elfogadás és a megértés.”

Nekünk tehát, szervező tanároknak egy olyan, bizalommal teli légkört kellett kialakítanunk, amelyben a gyerekek szabadon kibontakozhatnak. Nekünk kellett tartanunk a fő elképzelés határait, és saját érzelmeinkkel, tudásunkkal támogatni az ő elképzeléseiket, túllendíteni őket a kudarcokon, és állandóan dicsérni és biztatni őket. Megbízunk a szereplőinkben, bízunk a tehetségükben. Carl Rogers így fogalmaz: „...*ha meg vagyok győződve, hogy az ember képes megvalósítani az összes benne rejlő lehetőséget, akkor bátran biztosítok számára olyan kínálatot, amiből kiválaszthatja azt, ami tanulási stílusának és érdeklődésének leginkább megfelel....(az ilyen tanárok) Munkájukat arra a hipotézisre alapozzák, hogy ha a tanuló az őt érdeklő problémával foglalkozhat, akkor fejlődni, felfedezni, megoldani, alkotni akar, és ezért hajlandó fegyelmезetten dolgozni.*”

Így tehát egyrészt az ösztönzés, másrészt a sokrétű szervezés vált egyre sűrűbb feladatunkká: állandóan egyeztetnünk kellett a kollégákkal, a művelődési házzal, a technikusokkal; karszalagot varrtam, álarcot rendeltem, forgatókönyvet írtunk, kérésünkre vörös csillagot csináltak számunkra az elektrotechnikai munkaközösség tagjai.

A műsor napján 8-tól még volt egy teljes főpróbánk, ami kevésnek bizonyult, ezért az első előadás előtt mindenki nagyon feszült volt. A gyerekek minket néztek, mennyire izgulunk. Mi a függöny mögül néztük a fellépőket, akik nagyon koncentráltak, majd hiba nélkül megcsináltak mindent, amit megbeszéltünk. Vastaps jutalmazta az előadást. Már ekkor nagyon örültek, de a második előadás után mérhetetlenül boldogok voltak. Számomra is meglepő volt az öröm mértéke, pedig már több műsor után vagyok, sőt őket is láttam a B-faktor után, ahol egyéni produkciókkal léptek fel. Meg kellett értenünk, hogy ez a kitörő öröm a közös munkának szól, a csapat örömét látjuk a csapat sikere miatt. Nagy kacagások közepette mesélték a részleteket, ették a süteményeket, amelyeket mi sütöttünk nekik, és itták a dicséreteinket. A Facebookon zajló levelezésünkből jól érzékelhető belőle, hogy milyen mélyen megérintette őket az élmény, sőt nem csak a szereplés, hanem az ünnep mondanivalója is.

Azt gondoltam, hogy tragikus, hogy sok gyerek akár 12 évig unatkozik az iskolában, pedig létezik olyan tanulási forma, amely egyszerre formál közösséget, szül sikerélményt és kelti fel a motivációt, a téma iránti kíváncsiságot, még egy ilyen nehéz és izgalmas téma iránt is.

Rájöttünk személyes tapasztalataink alapján, hogy a személyiség részévé vált optimális állapot eléréséhez tanulónak, tanárnak és tanulási helyzetnek ideális együttese szükséges, ahogyan Réthy Endréné megfogalmazta:

„Önszabályozó tanulásról akkor beszélhetünk, ha egy személy önmagát motiválja, és a tanulási tevékenységét önállóan, önmagáért tervezi, strukturálja, vezérli és kontrollálja. Az önszabályozás nem más, mint a személyes célok megfogalmazásának képessége, mely összhangban áll egyrészt az egyén szükségleteivel, másrészt rugalmas tanulásstratégia-kiválasztó képesség is, mely a menet közben fellépő konfliktusok megoldását szolgálja

A hatékony tanuláshoz (Self Regulated Learning)

- olyan kihívást jelentő feladatok kellenek, amelyek hatnak a tanuló önszabályozó képességére, ami segít irányítani és befolyásolni a problémamegoldó folyamatot;
- olyan önmegvalósításra kész én szükséges, mely a feladatot kihívásnak tekinti, s megoldásra készíti az adott egyént;
- valamint megfelelően hatásos környezeti feltételek szükségesek.”

Számítottunk a műsor megosztó hatására

Azt feltételeztük, hogy a konzervatívabb nézők meglepődnek vagy akár meg is botránkoznak a modern kifejezési formák, a rap és a slam poetry szókimondása és hangossága miatt. Különösen kíváncsiak voltunk arra, hogy a Szózat modern felfogásban előadott változata hogyan hat a nézőinkre, illetve hányan kapcsolják be a mobiltelefonjukat. A visszajelzések többnyire pozitívak voltak: a nézőket meglepte az új felfogás, a fiatalok az első előadás után maradni szerettek volna, hogy újra hallják és jobban megértsék a szövegeket. A kollégák hitetlenkedve kérdezték, hogy honnan vettük a szövegeket, hogyan találtuk ki a táncokat. Meggyőztük őket, hogy nem tudunk sem slamet, sem rapet alkotni, sem koreografálni, ebben a gyerekek sokkal ügyesebbek, így a gondolatok, amelyek a műsort összeszőtték, a fiataloké.

Nem hallgathatjuk el, hogy voltak ellenvélemények is: néhány tanár és tanuló számára az ünnepi műsorban nincs helye ilyen stílusnak, a Szózat szent és sérthetetlen. Viták kerekedtek az osztályokon belül – azt gondolom, ez is hozadéka a műsorunknak, hiszen fontos, hogy beszéljünk a világ változásáról, a hazaszeretet kifejezési formáiról, a tradíció és az újdonság viszonyáról. Mi azt tapasztaltuk, hogy ezzel a műsorral sok fiataalt meg tudtunk szólítani.

Alig fejeztük be a próbafolyamatot és az előadást, máris hiányzott a közös munka. Rögtön keresni kezdtük a lehetőségeket a közös produkciók létrehozására. A mi elképzeléseink találkoztak a gyerekekével: a táncos lányok azt mondták, hogy a B-faktorra valamilyen komplex előadást szerveznek. A slammereket pedig felkértük arra, hogy a szavalóversenyen külön produkciót alkossanak: egy versen közösen dolgoznak egy általuk felkért tanárral, s létrehoznak egy olyan versetűdöt, amelyben a tanár mondja el a „régis verset”, a diák pedig a vershez fűződő gondolatait. A héten pedig egy közös drámapedagógiai előadásra megy a csapat, amelyet számukra pályáztam és nyertünk meg. Az igazgatói dicséret mellett ez a jutalmuk – persze csak a közös alkotás öröme után.

Vagyis ami 2015 októberében létrejött közöttünk, várhatólag még sokáig fogja éreztetni a hatását.

A „z” generációs közönség bevonása

Felhasznált irodalom:

- Carl R. Rogers, H.Jerome Freiberg: A tanulás szabadsága. Edge 2000 Kiadó: Budapest, 2013
- Réthy Endréné: A tanítás-tanulás hatékony szervezése. In: Motiváció és az önszabályozó tanulás. Educatio: Budapest, 2008

Melléklet:

Facebook-levelezésünk (a szereplők nevét benne hagytam, a kívülállókét kitöröltem)

Bukta Vanessza Bence Dominik Janes és további 13 embertársaságában

október 22., 16:38 · szerkesztve ·

Az összetartás és a szeretet valósult meg ma a színpadon (október 23). Hatalmas gratuláció a 10.A osztályos fiúknak, akik kitartóan készültek a megemlékezésre. Fergeteges próbákat tölthettem velük együtt, mindig csempészték egy kis humort a feszült pillanatokba. A slammereknek, a szájdobosunknak, a táncosoknak és az énekeseknek is hatalmas gratuláció, hiszen kortárs szavaikkal/mondataikkal illetve kifejező mozdulataikkal meg tudták értetni diáktársainkkal, hogy akkor mi és hogyan történt. Nem utolsó sorban köszönet illeti Ludányiné Prém Judit és Bátor Szilvia tanárnőt, akik nélkül ez az előadás nem valósulhatott volna meg, még színpadra lépés előtt is fogták a kezünket és mellettünk álltak. Egy élmény volt ennyi tehetséges emberrel együtt dolgozni ezen az előadáson!

[Tetszik](#) [Hozzászólás](#) [Megosztom](#)

Rajtad kívül **146 embernek** tetszik ez.

Hozzászólások

További 14 hozzászólás

nagyon jók voltatok !!!!!

[Tetszik](#) · [Válasz](#) · 4 · október 22., 22:30

Fogadjátok elismerésemet és gratulációmát a produkciótokért, nagyon jók voltatok!!!
Továbbá gratulálok a felkészítő és betanító tanárnőknek is. További sok sikert kívánok!

[Tetszik](#) · [Válasz](#) · 8 · október 22., 23:01

Bottyán Plusz Úgy gondolom, mi tartozunk köszönettel, hiszen egy ilyen tehetséges csapattal dolgozni nagyon könnyű és élvezetes. Köszönet Vanessza szavaiért, külön az összetartás és a szeretet megfogalmazásáért, mert a produkción túl ez az egyik legnagyobb dolog, a...[Bővebben](#)

[Tetszik](#) · [Válasz](#) · 13 · október 23., 15:00

Bukta Vanessza Marcell Balogh :D:D:D

[Tetszik](#) · [Válasz](#) · 5 · október 23., 15:03

Viktória Szűcs Tanárnő a legjobb

[Mégsem tetszik](#) · [Válasz](#) · 4 · október 23., 15:12

Bottyán Plusz Köszönöm, de ön is zseniális táncpedagógus. LPJ

[Tetszik](#) · [Válasz](#) · 1 · október 23., 17:19

Marcell Balogh Egy igazi élmény volt a Tanárnővel és a gyönyörű lányokkal együtt dolgozni. József Attila óta tudjuk, hogy "Fecseg a felszín, hallgat a mély..." de néha a mélyről is feltör az elfojtott tehetség. heart hangulatjel

[Mégsem tetszik](#) · [Válasz](#) · 5 · október 23., 17:48 · Szerkesztve

Dávid Dnmx Schmidt Nem normális xD

Tetszik · Válasz · 1 · október 23., 18:26

Dávid Dnmx Schmidt Egyébként nagyon hogy is fogalmazzak inspirálóan hatottunk egymásra így nem volt nehéz maximumot adni 😊
Élmény volt tanáró

Mégsem tetszik · Válasz · 4 · október 23., 18:28

Bottyán Plusz Ez valóban így van, nagy élmény, ahogyan elmék és lelkek egymásra hatva valami értéket létrehoznak ebben a léha világban, s én még azóta is azon töröm a fejem, hogyan folytassuk. Meg hogy bírjuk ki februárig az elfojtott tehetségek kibontakozásáig?!
LPJ

Tetszik · Válasz · 6 · október 23., 18:37

Jo musor volt fiuk lanyok!!

Tetszik · Válasz · 5 · október 23., 21:56

Viktória Szűcs

október 23., 10:07 · szerkesztve ·

Mi (bottyános diákok) tegnap formabontóan de nagy tisztelettel megemlékeztünk a hősökről. A tánccal próbáltam kifejezni az elnyomottságot a szomorúságot és a magyar nép tenni akarását a rendszer ellen, csodálatos élmény volt számomra. A slammerek kortárs szavaikkal, a táncosok mozdulataikkal tették ezt a napot emlékezetessé. Éljenek az 56-os hősök!

„...A szabadság ott kezdődik, ahol megszűnik a félelem.”

köszönet a képért: -nak *smile hangulatjel*

Tetszik Hozzászólás Megosztom

további 166 ember kedveli ezt.

Hozzászólások

Bottyán Plusz Remélem, Viki, tudunk még együtt dolgozni, amíg itt tanul a Bottyánban. Aki ennyire közvetlen, kreatív és áldozatkész, azzal nagyon jó együtt alkotni. Jó pihenést kívánok a szünetben. Ludányiné Prém Judit

Tetszik · Válasz · 2 · október 25., 8:55

Viktória Szűcs Én is remélem, hogy egy ilyen modern, nyitott és ötletgazdag tanárnővel dolgozhatok még együtt a Bottyánban töltött időm alatt. Jó pihenést kívánok tanárnőnek! smile hangulatjel

Mégsem tetszik · Válasz · 2 · október 25., 10:03